

Predmet: Gradiška

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/14

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st. 1 KZ SRJ

Glavni pretres: 13.07.2015.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Svedokinja Anica Vištica

Svedokinja je supruga oštećenog Marjana Vištice. U kritičnom periodu živela je sa suprugom i ćerkama u Gradiški. Njen suprug je radio u fabrici nameštaja, bio je politički angažovan i važio je za jednog od viđenijih ljudi u gradu - bio je cenjen i poštovan. Početkom rata njenoj porodici su upućivane pretnje, tako što su ih pozivali telefonom noću, pa su iz tog razloga prestali da noćivaju u stanu. Zbog pretnji i sve lošije situacije, spremali su se da napuste Gradišku i odu za Hrvatsku. Optuženog poznaje, jer je sa još dvojicom naoružanih osoba dolazio u njihov stan pre nego što su krenuli za Hrvatsku. Tada je rekao da idu i da će im Tuđman dati stan. Ovaj događaj je njen suprug prijavio policiji, kao što je prijavljivao i sve pretnje koje su im upućivane. U policiji su ga uveravali da je bezbedan, pa mu je čak tadašnji predsednik opštine obećao da će im omogućiti da kolima odu za Hrvatsku. Odlučili su da napuste Gradišku 2. septembra 1992. godine i svi su se uputili do autobusa. Autobusi su stajali u blizini prelaza koji su kontrolisali naoružani i uniformisani ljudi. Postojali su spiskovi ljudi koji odlaze - bila je uobičajena praksa da se prema ranije napravljenom spisku ljudi prozivaju, i nakon prozivke ulaze u autobus. Prilikom dolaska do autobusa, uočila je okrivljenog sa još dve uniformisane osobe kako stoji u neposrednoj blizini - stajali su „kao kopci“. Prepoznala ga je, jer je to bila ista osoba koja je ranije bila u njihovom stanu. Okrivljeni je tada bio u maskirnoj uniformi i imao je bradu. Kasnije je čula da je jedna od osoba koje je videla u blizini autobusa izvesni Prčić. Nakon što su ušli u autobus, neko je prozvao njenog supruga da izađe i od tada ga više nije videla. Nije primetila da je tom prilikom okrivljeni ulazio u autobus. O izlasku njenog supruga iz autobusa svedočio je sada pokojni Mato Dragić, koji je bio očevidac. U autobusu je bilo oko pedesetak ljudi, od kojih se pored Dragića seća i Nikole Kolara. Nakon izvođenja njenog supruga iz autobusa, napustila je sa decom autobus i raspitivala se gde joj je odveden suprug. Dobila je informaciju da je odveden u policiju na informativni razgovor, ali kada je otišla do policije, rečeno joj je da nije tu. Obratila se za pomoć zaovi, koja je u tom periodu radila u policiji na izdavanju ličnih karata, ali ni ona nije uspela ništa da sazna. Nakon dan-dva je otišla sa decom u Zagreb. Ubrzo je od ljudi koji su dolazili iz Gradiške čula da joj je suprug ubijen. Nakon predočavanja iskaza koji je dala 2005. godine Okružnom tužilaštvu u Banja Luci, u kojem je izjavila da je njen suprug dva puta izlazio iz autobusa, navodi da sada nije u mogućnosti da se seti šta je tačno tada izjavila. Prilikom davanja tog iskaza, predočena joj je jedna fotografija optuženog, ali je tom prilikom bila neodlučna prilikom prepoznavanja. Kasnije, kada se smirila, shvatila je da je to osoba koja je dolazila u njihov stan i koju je kasnije videla u blizini autobusa. Kada je nakon rata došla u Gradišku da bi rešila pitanje otkupa stana, u istom je bila Dijana Babić. I tada je imala neprijatnosti, čak je i sudija tvrdio da je njena porodica napustila stan tek 1995. godine.